

II. Beskyttelse af Søfolk i Tilfælde af Sygdom (derunder Behandling af tilskadekomne om Bord).

Disse Spørgsmaal var til første Behandling paa den XIII. internationale Arbejdskonference i 1929, der vedtog et Spørgeskema, der skulde udsendes til Medlemsstaterne. Som Grundlag for Forhandlingerne forelaa en af Arbejdsbureauet udarbejdet Blaabog, indeholdende Regeringernes Besvarelser til Spørgeskemaet samt to paa Basis heraf udarbejdede Konventionsudkast om Rederens Pligter overfor syge eller tilskadekomne Søfolk og om Sygeforsikring for Søfolk.

A. Rederens Pligter overfor syge eller tilskadekomne Søfolk.

Bureauets Konventionsudkast henvistes til Behandling i det nedsatte Udvalg, der efter en Gennemgang af Udkastets enkelte Artikler, hvorunder et meget betydeligt Antal Ændringsforslag blev drøftet, vedtog en Konventionstekst, der i Princippet ikke afveg væsentligt fra Bureauets Forslag.

Under Udvalgets Forhandlinger blev der fra de skandinaviske Regeringsrepræsentanters Side gjort Forsøg paa i Konventionen at faa indført det i de fællesskandinaviske Sømandslove gennemførte Reciprocitetsprincip. Et dertil sigtende Ændringsforslag, gaaende ud paa, at Skibsrederens Ansvar alene skulde gælde forsaavidt angik Sømænd, der var hjemmehørende i en Stat, der havde ratificeret Konventionen, blev imidlertid forkastet med stor Majoritet.

Med Hensyn til Varigheden af Skibsrederens Pligt til at sørge for den syge eller saarede Sømand foreslog Arbejdsbureauet, at dette Ansvar skulde vare, indtil Sømanden blev rask eller erklæret for uhelbredelig. Dog skulde det i den nationale Lovgivning kunne bestemmes, at Ansvar senest skulde ophøre efter Udløbet af en Periode paa ikke under 16 Uger fra Ulykkestilfældets eller Sygdommens Indtræden. I Overensstemmelse med den i de skandinaviske Lande gældende Ordning, hvorefter der sondres mellem, om den paa-gældende Sømænd plejes i Udlandet eller i sit Hjemland, idet Rederen i førstnævnte Tilfælde hæfter for Sømændens Pleje i 12 Uger, men i sidste Tilfælde kun i 6 Uger, blev det fra skandinavisk Side foreslaaet, at den fornævnte Frist af 16 Uger, naar Sømanden plejes i sit Hjemland, skulde nedsættes til 10 Uger. Dette Forslag forkastedes saavel af Udvalget som af Plenarforsamlingen, hvor Forslaget paany fremsattes af den danske Regeringsrepræsentant (*Ove Nielsen*), som et Ændringsforslag til et af den finske Arbejdsgiverrepræsentant stillet Forslag om at begrænse Rederansvaret i Overensstemmelse med Reglerne i de nordiske Landes Søfartslove.

Derimod vedtoges et af de skandinaviske Regeringsrepræsentanter fremsat Forslag, hvorefter Rederens Ansvar kan bortfalde i det Omfang, dette overtages af en offentlig Myndighed. Bestemmelsen har til Hensigt at muliggøre Opretholdelsen af den bl. a. i de skandinaviske Lande bestaaende Ordning, at Staten betaler for Kur og Pleje for visse Sygdomme, f. Eks. Tuberkulose og Kønssygdomme.

Ved den endelige Afstemning i Konferencens Plenarforsamling vedtoges Konventionsudkastet med 70 Stemmer mod 14.

Konventionsudkastets Tekst findes aftrykt nedenfor som Bilag 2 a.

B. Søfolks Sygeforsikring.

Udvalget gennemgik Arbejdsbureauets Konventionsudkast, til hvilket der var stillet et betydeligt Antal Ændringsforslag, der dog ikke medførte principielle Ændringer i Udkastets Bestemmelser, men hovedsagelig uddybede disse paa visse Punkter. Da Konventionsudkastet forudsætter Eksistensen af en tvungen Sygeforsikring for Søfolk, og en saadan ikke for Tiden findes her i Landet hverken for Søfolk eller andre og ej heller